

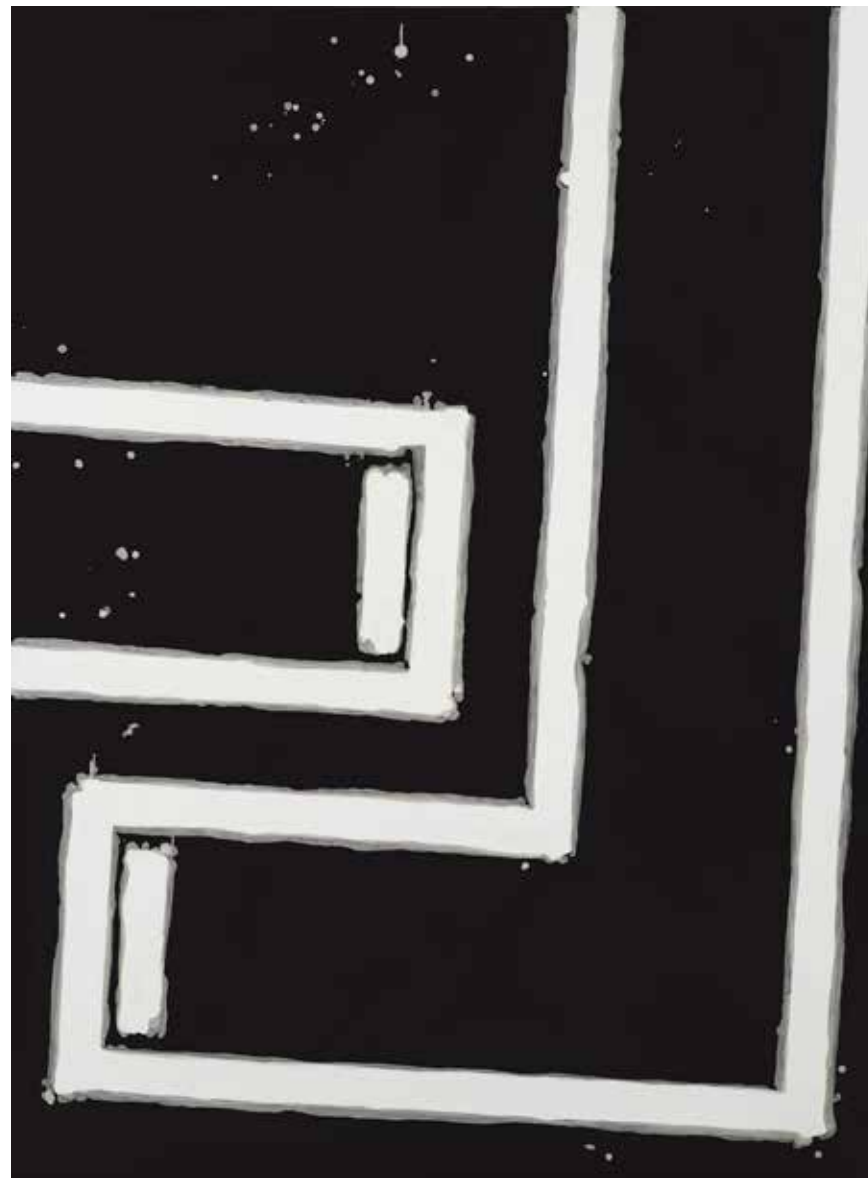
Synchronicity

1983 släppte bandet The Police sitt sista – och mest framgångsrika – album, Synchronicity. Bland spåren på albumet finns två med ordet Synchronicity i titeln. Även om det kanske var låten Every Breath You Take som blev albumets största hit, så är det uppenbart att bandet verkligen menade något med sitt val av titel. Begreppet synkronicitet myntades av psykiatern C G Jung på 1920-talet, och beskriver ett samband som inte baseras på vanlig orsak-verkan utan på en övergripande meningsfullhet. Jung utvecklade sin teori om synkroniciteten i flera decennier, bland annat genom brevväxling och samtal med kvantfysikern Wolfgang Pauli. Även om synkroniciteten inte kunnat beläggas empiriskt, så har den haft ett starkt inflytande på alla konstarter eftersom den underförstått hävdar att det både finns ett samband mellan den fysiska och psykiska världen som överskrider begränsningar som rummet sätter upp. Man frestas nästan att påminna sig om den gamla filosofen Leibniz idé om den prestabilerade harmonin, det förutbestämda samband som finns mellan allt levande oberoende av orsak- och verkanssamband. Inte undra på att synkroniciteten är en stadig inspirationskälla till konstnärligt skapande. Sådant – och framför allt konstnärliga samarbeten – är ju sällan resultatet av en logisk analys som försöker frilägga sambanden och urskilja deras konsekvenser. Joachim Carlsson, Roger Metto och Lukas Göthman är därför tre konstnärer som är utmärkta samarbetspartners och samtidigt helt otänkbara samarbetspartners. Deras relation kan ibland förefalla mycket konkret, men tittar man närmare så vilar den snarare på en upplevelse av mer diffusa kategorier som tid och rum. Joachim Carlsson, med ena foten i en uppdaterad version av popkonsten och den andra i den måleriska abstraktionen, är en konstnär som egentligen skyr all teoribildning eftersom den ofta har som resultat en insnävning av synfältet och en drastisk reducering av antalet möjliga öppningar till andra betraktelsesätt. Inte så att han därmed är en antiintellektuell konstnär, tvärtom. Han bygger sin konst från en grund bestående av basala former som linjer, pilar, klot, klossar – ungefär på samma sätt som en vetenskapsman arbetar genom att bryta ned komplexa orsakskedjor till enklast tänkbara beståndsdelar. Men sedan låter han oss, betraktarna, ta vid och slutföra processen. Via olika visuella ”hakar” dras vi in i hans formvärld och uppmantras att hitta vår egen väg att förhålla sig till vad vi ser. Joachim Carlssons konst må innehålla en hel del pinnar, men det är inga pekpinor. Lukas Göthman arbetar i gränslandet mellan måleri, poesi och konceptualism. Till det yttre kan många av hans verk tyckas ha släktskap med den klassiska modernismens mer

utlevande formspråk, men bakom hans uttryck finns en omsorgsfullt kalkylerad process. Göthman är en orolig ande, och därför har han byggt sitt konstnärskap på principen att tilldela sig själv begränsningar. Han kan exempelvis utföra en serie målningar genom att alltid föra penseln i samma riktning. Eller så reser han konsekvent mellan ett antal utvalda geografiska platser som han dokumenterar genom ett slags resejournaler i text och bild. Att arbeta med begränsningen som ledstjärna kan förefalla motsägelsefullt för alla som hyllar den konstnärliga friheten och konstnärens förmåga att bryta sig loss ur invanda banor och hitta nya vyer över nya landskap. Men Göthman är i gott sällskap med inte bara konceptuella konstnärskolleger utan även med modern forskning. Flera studier utförda av socialpsykologen Janina Marguc bevisar att människans djupaste kreativitet först frigörs när våra valmöjligheter begränsas. Först då tar vi ett steg tillbaka och upptäcker det övergripande sammanhanget, kanske den synkronicitet som C G Jung talar om. Även Roger Metto är en konstnär som i mångt och mycket använder sig av begränsningen som konstnärligt arbetsmaterial. Under en lång följd av år har han målat säregna landskap i – för det mesta – ett ”brevlådeformat” som påminner om Hollywoodfilmens klassiska bredbild. Här och där agerar små figurer, närmast miniatyrer, i det storslagna sceneriet som blandar Vilda Västerternskarga horisonter med det nordsvenska fjälllandskapet, alltsammans serverat i en färgskala som tillåter både harmonisk polyfoni och rena frontalkrockar. Men de senaste åren har bilderna allt oftare gjorts i ett stående format som för tankarna till ett fönster. Landskapet framträder inte längre i ett överblickbart panorama, i stället erbjuds vi isolerade utsnitt av världen, inte sällan kompletterad av ett ramverk som leder tankarna till en grotta eller en portal. Vi tvingas koncentrera blicken på en begränsad del av synfältet, vilket samtidigt kan kännas tryggt men också en aning skrämmande. Vi vet inte vad som lurar utanför grottans öppning, vi kan bara – med viss fruktan – njuta av vad vi ser, och försöka glömma morgondagen. Eller kanske är det så som Platon vill få oss att tro: skuggorna av världen som vi kan betrakta på grottans väggar är grottinvånarnas enda verklighet men ändå bara en blek avglans av den verkliga världen utanför grottan. Så vad är synkroniciteten i denna utställning? Frågan är retorisk: om vi verkligen kan tala om en synkronicitet i begreppets ursprungliga betydelse så går det inte att formulera en logiskt sammanhängande förklaring av hur sambandet mellan dessa tre konstnärerna hänger ihop. Jag har ställt samma fråga till var och en av dem, och de ger sina egna välformulerade förklaringar. Men ingen av dem förmår omfatta hela sanningen. Det finns samband som är logiska, men som inte tillåter sig att fångas i logikens nät. Gamla tidens kartor ersätts av Googles satellitbild, där vägen mellan här och där, då och nu ständigt är stadd i förändring.

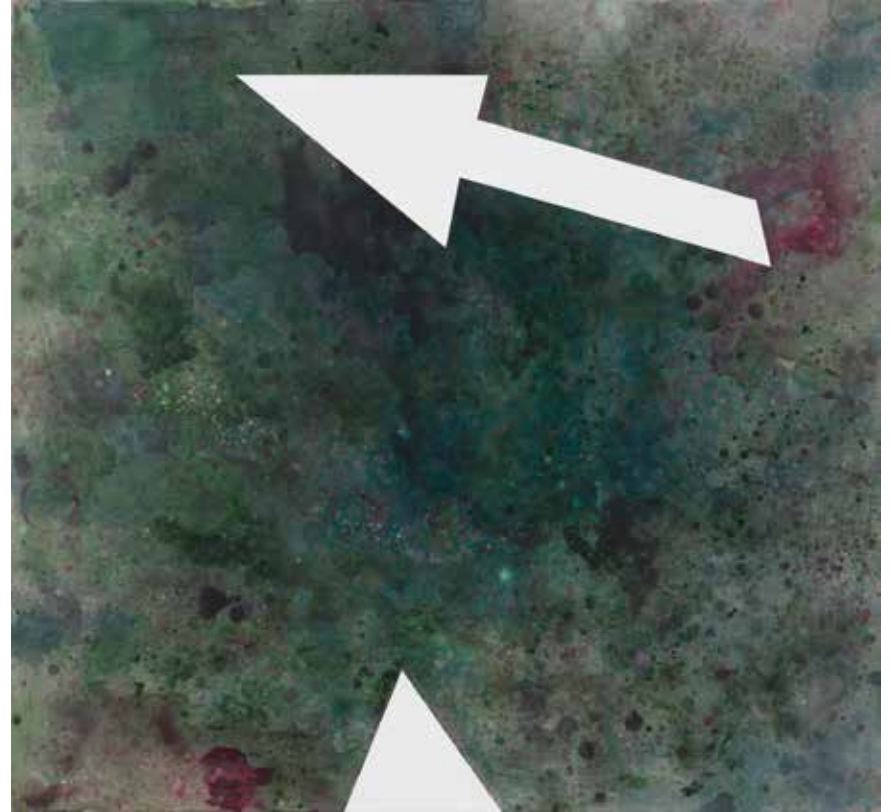
Joachim Carlsson
PLATS, BYTA PLATS. Akvarell och akryl, UV-lack duk, 198x147 cm, 2015.

Joachim Carlsson
PLATS, BYTA PLATS. Akvarell och akryl, UV-lack duk, 198x147 cm, 2015.

Joachim Carlsson
TOKEN. Akvarell och akryl, UV-lack duk, 66x49 cm, 2016.

Joachim Carlsson
DIRECTIONS. Akvarell och akryl, UV-lack duk, 102x109 cm, 2015.

Lukas Göthman
WELCOME TO THE OCEAN. Olja på duk, 200x120 cm, 2015.

Lukas Göthman
LOVERS AND DREAMERS UNITE. Olja på duk, 200x120 cm, 2015.

Lukas Göthman
LOVERS AND REBELS. Olja på duk, 91x75 cm, 2015.

Lukas Göthman
CHARGED. Olja på duk, 163x118 cm, 2015.

Roger Metto.
INTERGALACTIC GLOW. Akryl på akrylväv, 360x310 cm, 2016.

Roger Metto
SASTRUGI. Akvarell, 23x31 cm, 2016.

Roger Metto
MICKEYS TUGBOAT. Olja på mdf, 30x22 cm, 2016.

Joachim Carlsson

Lukas Göthman

Roger Metto

**KONST
HALLEN
HISHULT**

#129 • 30 APRIL-19 JUNI 2016

Katalog #129 i en löpande serie sedan 1994
© Medverkande Konstnärer & Konsthallen Hishult
Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult
+46-(0)430-40321 (0706-230321)
www.hishult.com / konsthallen@hishult.com
ISBN 91-85348-84-8

Öppet: Maj-Augusti: Tis-sön 12-17.00
sept-april, onsd-fred 12-16.00, lörd-sönd 12-17.00

Kataloger 2016 produceras med stöd av:
Sparbanken Boken, Skånes Fagerhult Hishult • Tack!

